

[Finansministeren]

løn for timer, i hvilke arbejdet har været nedlagt, for ansatte i staten, folkeskolen og folkekirken.

For så vidt angår tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken er det nævnte cirkulære suppleret med reglerne om lønafkorting i punkt 4 i finansministeriets cirkulære af 9. december 1981 om den ved lov nr. 278 af 10. juni 1981 nedsatte tjenestemandret.

I modsætning til beregning af lønfradrag ved andre former for fravær – som f.eks. ferie, tjenestefrihed uden løn i enkelte dage – indgår visse tillæg for rådighedstjeneste m.v. i beregningen af lønfradrag ved arbejdsnedlæggelsen, såfremt denne har været 1 arbejdsdag eller mere, ligesom indeholdelsen – i modsætning til lønfradrag i andre tilfælde – har betydning for beregningen af pensionsbidrag for overenskomstansatte.

Af disse grunde har statens regnskabsdirektorat fundet det nødvendigt at oprette nye lønkoder til registrering af denne type indeholdelser i lønnen.

Ifølge register- og sikkerhedsforskrifter for statens centrale lønanvisning kan oplysninger af denne karakter alene udleveres til den ansattes ansættelsessted, hvor oplysningerne formentlig i forvejen findes i den ansattes personale sag.

Hertil kommer, at det af ordensmæssige grunde af den lønspecifikation, som den ansatte modtager, bør fremgå, med hvilken begrundelse der foretages fradrag i lønnen.

Spm. nr. S 332

Til *ministeren for skatter og afgifter* (3/12 82) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at få EF til at ophøre med diskrimination af billedvævere?«

Begrundelse

Det fremgår af en artikel i Information den 2. december 1982, at billedvæveren Berit Hjelholt har fået en regning på 35.000 kr. fra Ålborg distriktstoldkammer, og at skatteministeriet har bekræftet, at hun skal betale pengene. Regningen skyldes, at billedvævning ikke som anden billedkunst er fritaget for moms. Dette fremgår af det såkaldte Brüssel-nomenklatur, hvis position 62.02 tak-

serer billedvævning på linje med sengelinned, dækketøj, håndklæder, vaskeklude, viksestykker, gardiner og andre boligtekstiler.

Denne bestemmelse forekommer fuldstændig urimelig, og den tyder på, at de myndigheder, der i EF beskæftiger sig med momslovgivning, i hvert fald ikke nogen sinde har beskæftiget sig med kunstneriske spørgsmål. Der foreligger fra akademirådet, Billedkunstnernes Forbund og statens kunstfond klare udsagn om, at billedvævning naturligvis er kunst på lige fod med malerier, skulptur, collage og lign. og derfor bør fritages for moms.

Sagen har tidligere været diskuteret i folketinget uden videre resultat. Det ville være rimeligt, om skatteministeren gik ind i en debat med EF, om fællesskabet uden videre i det lange løb kan tillade sig at diskriminere alle de kunstnere, der har valgt at arbejde med garn i stedet for med lærred og pensler, med jernskulpturer eller med andet materiale, der betragtes som værdigt baggrundsmateriale til fremstilling af kunst.

Besvarelse (14/12 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg har draget omsorg for, at spørgsmålet om billedtekstilkunstneres momspligt ved salg af egne værker rejses i EF.

For en ordens skyld vil jeg dog kort gøre rede for, hvorfor kunstnere, der fremstiller billedtekstiler (herunder væver billedtæpper) ikke uden videre kan fritages for moms.

Siden merværdiafgiftslovens vedtagelse i 1967 har kunstneres salg af egne værker under toldtariffens pos. 99.01, 99.02 og 99.03 (malerier, stik og skulpturer) været fritaget for moms. Billedtekstiler henføres ikke til disse positioner.

Spørgsmålet om momsfrigtagelse for billedtekstiler blev rejst over for det folketingsudvalg, der i 1978 behandlede forslaget om ændring af momsloven som følge af EFs 6. momsdirektiv. En fritagelse blev ikke gennemført, da den ville være i strid med direktivet, der ikke indeholder bestemmelser om momsfrigtagelse for kunstneres salg af egne kunstværker.

Når man her i landet alligevel har kunnet opretholde en sådan afgiftsfrigtagelse for kunstværker under pos. 99.01–99.03, skyldes